

اتحادیه حقوقدانان افغانستان

اتحادیه حقوقدانان افغانستان

اعلامیه ی اتحادیه ی حقوقدانان افغانستان

در پیوند به سفر نواز شریف نخست وزیر پاکستان به ایالات متحده امریکا

کابل- ۳۰ میزان سال ۱۳۹۴

آقای نواز شریف نخست وزیر جمهوری اسلامی پاکستان که به واشنگتن سفر نموده است ، در حال انجام گفتگو ها و ملاقات های مهم با آقای اوباما رییس جمهور و سایر مقامات ارشد ایالات متحده ی امریکا است. اتحادیه حقوقدانان افغانستان با استفاده از این فرصت پیام های مشخص اتحادیه را در پیوند به ابعاد بزرگ مداخله و تجاوز پاکستان بر افغانستان به گوش رهبران امریکایی به ویژه آقای اوباما می رساند تا موضع امریکا به عنوان شریک امنیتی و سیاسی افغانستان در برابر پاکستان مشخص شود.

دولت پاکستان همزمان با تجاوز شوروی بر افغانستان در بستر فرصت های طلایی معامله های بزرگ و حمایت های کلان سیاسی، مالی و تخنیکی جهان غرب و کشور های عربی قرار گرفت. پاکستان با استفاده از این فرصت به کشوری اتمی مبدل شد، ارتش کلانی را سامان داد و با توسل به میراث دوران جنگ به یک بازیگر خطرناک و محور تروریزم بین المللی مبدل شد. اما مردم افغانستان پس ایفای نقش استراتژیک شان در جنگ علیه شوروی نه تنها فراموش شدند، بلکه در معرض تجاوز تمام عیار نظامی و استخباراتی پاکستان قرار گرفتند. ستون های اصلی این جنگ تروریستی را طالبان و سایر گروه های تروریستی افغانی، نظامیان پاکستانی، گروه های تروریستی چند ملیتی مستقر در پاکستان شکل می دهند؛ اما مدیریت نظامی و اکمالاتی جنگ به دست سازمان استخبارات ارتش پاکستان است.

پاکستان تروریزم را به عنوان یک از مولفه های اصلی قدرت ملی و از بازوهای نیرومند ارتش می داند و به این وسیله اهداف کلان خود را در مستوای منطقه و جهان دنبال نمی نماید. بنا بر این، مسائل زیر به عنوان پرسش های اساسی مطرح می شوند که باید نخست وزیر پاکستان به شرکای امریکایی خود پاسخ بگوید و نیز مقامات امریکایی مواضع خود را به صورت آشکار در این زمینه ها مشخص سازند :

۱. آیا قرار دان تروریزم به عنوان مولفه مهم قدرت ملی، یک اقدام فراقانونی و مخالف حقوق بین الملل عمومی و اصول روابط بین المللی نیست ؟
۲. استفاده از ابزار های نا مشروع و مرگبار برای تحقق اهداف سلطه جویانه دولت ها در کدام اسناد بین المللی پیشبینی شده است ؟
۳. چرا پاکستان مراکز طالبان و سایر گروه های تروریستی چند ملیتی را در خاک خود مستقر نموده و رهبری آنها را به دوش گرفته است ؟
۴. موجودیت شورای کویته، شورای پشاور، کمیته های مربوط و سایر مراکز طالبان و دیگر گروه های تروریستی در خاک پاکستان از دیدگاه شورای امنیت و دولت امریکا به چه مفهوم است ؟

۵. موجودیت اسامه در خاک پاکستان آن هم در زیر پوشش امنیتی ارتش؛ مرگ ملا عمر در یکی از بیمارستان های آن کشور؛ و تعیین ملا منصور به حیث جانشین ملا عمر در خاک پاکستان چگونه توجیه می شود؟

۶. چرا پاکستان جنگ و عملیات های دهشت افکنانه را آنهم در زیر چشم نیروهای امریکایی به قریه قریه افغانستان کشانده و پایگاه های نیروهای امنیتی، مراکز اداری و تجاری، شهرها، تاسیسات عام المنفعه، راه های مواصلاتی، پل ها، کاروان های تجارتی و مردم ملکی را هدف قرار می دهد؟

۷. گروه های تروریستی ای که در سراسر افغانستان می جنگند از کدام منابع و توسط کدام کشور ها تمویل و تجهیز می شوند؟

۸. چرا پاکستان به حیث یک کشور تروریست پرور مورد حمایت های مالی کلان ایالات متحده ی امریکا قرار می گیرد؟

۹. چرا پاکستان علی رغم این همه قانون گریزی و عدول از اصول و مقررات بین المللی از سوی شورای امنیت و دیگر نهادهای بین المللی مورد پرسش قرار نمی گیرد؟

به همینگونه ده های پرسش دیگر می تواند مطرح شود که باید نخست وزیر پاکستان و رییس جمهور امریکا باید به آنها پاسخ بگویند.

اقدامات پاکستان نشان می دهد که آن کشور آشکارا در صدد نابودی حاکمیت ملی افغانستان است. و اقدامات آن کشور به نقض گسترده ی حقوق طبیعی شهروندان افغانستان، بی نظمی، بی ثباتی و نابودی فضای زندگی در این کشور منجر شده است.

چون اسناد کافی در زمینه ی موجودیت گروه های تروریستی، پایگاه ها و پشت جبهه ی آنها در پاکستان وجود دارد و آن کشور علاوه بر افغانستان جهان ما را نیز تهدید می نماید؛ اتحادیه حقوقدانان افغانستان از آقای اوباما می خواهد تا به حیث شریک امنیتی افغانستان و رفع شک و سببی که رابطه به سیاست واقعی افغانی - پاکستانی امریکا ایجاد شده، همه ی این مسایل را در ملاقات دو جانبه با جانب پاکستانی مطرح نماید. اگر دولت ملکی پاکستان نخواهد این مساله حل نماید و یا قادر به حل آن نباشد؛ موضوع مداخله پاکستان در راستای نابودی امنیت و منابع افغانستان و براندازی دولت این کشور به شورای امنیت ملل متحد و محکمه ی هاک محول شود. تا از این طریق زمینه برای ایجاد فشار واقعی بر پاکستان برای تغییر رفتار، انصراف از سیاست به کار گیری تروریستان در روابط بین المللی و قطع کامل منابع مالی و اکمالاتی تروریستان فراهم شود.

در غیر صورت از دید اتحادیه حقوقدانان افغانستان، دیگر ساختارها و ظرفیت های موجود سازمان ملل و سایر نهادهای بین المللی، جایگاه عملی و اخلاقی خود را در حل بحران های بین المللی و جلوگیری از مداخله ی آشکار دولت ها بر دولت ها و سرزمین های دیگر از دست خواهند داد.